

Te eina å te ana

Te eina å te ana

tenkt ja set inn jäär. Nu e he såådd å soolen sjiinär å fåglana kvitrar. Fast man e liite slaatjigär bakett sååddn.

Int för att he va så svåårt i åår men he e nu alti liite bakett allt tjöörandi. Ganska jemt tårka he opp – uutåm i te djölen baakåmm Silfverhagan å i diitjena vidär Aaltjärrsveein täär vi flytta uutfalli så att he blei liite raakari kant.

Sidan va he ju åska redan å tvåå burkar foor i Haarbööl å Labby. Å så måst ja lag fiibär ååt ein engelsmann sãm ha flytta ti Labby så att han int måst tjöör kvar daa ti Helsingfors. He börja va nyya tiidär ...

Aadär stell vil fålk haa fiibär så att dãm ska kuna praat me båånen sãm ha flytta ti Holland å Frankrike å yvi hela joordkloote. He e noo sluut me tãm småå leendren n. Vi ha blivi europeear å snaart reckär int he till meir hellär.

He e int någan nyttå ti läärs se finskå å svenskå meir en man måst. Men engelskån e viktigär – te vaanligast språåtji i värden e ju “dååli engelskå”.

Ja sitär å lesär Albert Engströms saamla värk å han skriivär åmm smååleningar å roospiggar fråån 100 åår tibaaka. Tãm va int så innkröökt tå hellär för tãm va sjöömenn å sigla runt hela värden. Men Rooslaagsdialekt praata dãm näär dãm kãm heim.